

मलास्तुरङ्गर्तनगात्रिनः । नवाष्टनवनेत्राणि पावकैक्य-
मानयः । गजाग्निसागरगुणा उत्कृष्टमव्यार्जपिण्डकाः”
जग्राघातवारणं न० ज्वाया आघातं वारयत्यनेन वारि-
करणे ल्यु । गोधायां ज्वाघातवारणार्थे धान्विनां
हस्तिनिर्द्धे चर्मभेदे कर्मरः । [ति० मेदि०]
जग्राणि स्त्री ज्वा-नि । श्वयोहानौ रतटिन्याम् रजोर्णं
जग्रायस् ति० अतिशयेन प्रशस्यो हृष्टो वा प्रशस्य+हृष्ट+वा
रयस्युन् ज्वादेशः रयसिनि आदेराप्त्वम् । श्वतिहृष्टे
रजोर्णे श्रमशक्ते च । “ज्वायान् पृथिव्या ज्वायानन्-
रीक्षाज्जग्रायानेभ्यो लोकेभ्यः” छा० उ० । स्त्रियां ङीप् ।
“ज्वायसी चेत् कर्मण्यस्ते मता बुद्धिर्जनाईन !” गीता
जगु गतौ भ्वा० आत्म० सक० अचिन्त् । ज्यवते ज्यज्योष्ट
जुजुषे । [अच्युतत् अज्योतीत् । जुज्योत ।
जगुत दीप्तौ भ्वा० पर० सक० सेट् । ज्योतति हरित् ।
जगुत दीप्तौ भ्वा० आत्म० अक० सेट् । ज्योतते अज्योतिष्ट ।
जुज्युते । ऋदित् । अजुज्योतत् त । जगोतिः ।
ज्येष्ठ ति० अतिशयेन हृष्टः प्रशस्यो वा हृष्ट+प्रशस्य+वा इष्टुन्
ज्वादेशः । श्वतिहृष्टे श्रमशक्ते श्वयजो भ्रातरि श्वयज-
भगिन्यां स्त्री । श्वयजिन्यादिनक्षत्रेषु अष्टादशे नक्षत्रे स्त्री
तद्रूपदि अक्षे पाशब्दे ४६७ पृ० दृश्यम् । ज्येष्ठानक्षत्र-
युक्ता पौर्णमासी अण् ज्येष्ठी सास्त्रिन् मासि पुनरण्
संज्ञात्वात् तुष्टः । इज्येष्ठ ज्येष्ठमासे मेदि० । गौरा-
ङ्गीप् । ७ गृहगोधिकायां स्त्री शब्दरत्ना० ।
तस्याः दिग्भेदे रतफलं ति० तं उक्तं यथा
“वित्तं ब्रह्मणि कार्यसिद्धिरहला शक्ते कृताये
भयं यास्यामग्निभयं सुरहिपि कलिर्नामः समुद्रालये ।
वायव्यां वरवस्त्रगन्धसलिलं दिव्याङ्गना चोत्तरे ऐशान्यां
मरणं ध्रुवं निगदितं दिग्लक्ष्णं खड्गने । ज्येष्ठीरुते
क्षुतेऽप्येवमूचुः केचिच्च कोविदाः” अधिकं गृहगोधिकाशब्दे
२६१७ पृ० दृश्यम् । इमध्यमाङ्गलौ स्त्री हेमच० । एगङ्गायां
स्त्री राजनि० तस्याः पार्थव्याः प्रथमं हिमालयज्जातत्वात्
तथात्वम् । परिणीते भर्तु रधिकक्षेत्रभाजने नायि-
काभेदे रतिमङ्गरी । लक्ष्म्याः प्रथमोत्पन्नायां ज्येष्ठभ-
गिन्याम् । १ चक्षुर्दीप्त्यां स्त्री । तदुत्पत्त्यादिकथा पद्मपु०
उक्तं तं उक्ता यथा “मां प्रशस्य पुनर्देवा समन्युः क्षीरं-
सागरम् । तस्मिन् प्रमथ्यमाने तु मया देवैश्च भाविनि । ।
ज्येष्ठा देवी समुत्पन्ना रक्तस्रग्वाससाहता । उत्पन्ना सा-
ऽमरीहेवान् किं कर्त्तव्यं मयेति वै । तामब्रुवन्तदा

देवीं सर्वे देवगणा भृगम् । तेषां गृहान्तरे नित्यं
कलहं संप्रवर्त्तते । तत्ते स्थानं प्रयच्छामो वासस्तत्र
गुमानने ! । यस्य नेह कपालास्थिभक्षकेशादिचिह्नितम् ।
भाषन्ते पश्यन् नित्यं वसन्त्यन्तवादिनः । सम्भ्राकाशे
च ये पापाः स्वपन्ति मलचेतसः । तेषां वेश्मनि
संतिष्ठ दुःखदारिद्र्यदायिनी । कपालकेशभक्षास्थि
तृषाङ्गाराणि यत्र त । तत्र ते वसतिस्थानं भविष्यति न
संशयः । अकृत्वा पादयोः शौचं यस्त्वाचामति दुर्मतिः ।
तं भजस्व सदा देवि ! कलुषेणाहता भृगम् । तृषाङ्गार
कपालाश्रुवाल्कायसचर्मभिः । दन्तधावनकर्त्तारो
भविष्यन्ति नराधमाः । रमस्व मलिना देवि ! तेषां
वेश्मसु नित्यशः । तिलपिष्टञ्च नक्तञ्च कालिङ्गशियु
गृहजनम् । कृत्वाकं विड्वराचं च विल्लकोधातकीफलम् ।
अलाधुं श्रीफलं ये वै खादयन्ति नराधमाः । तेषां गृहे
तव स्थानं देवि ! दारिद्र्यदे ! सदा । इत्यादिश्रुः सुराः
सर्वे ते ज्येष्ठां कलिवल्लभाम् । पुनश्च मन्थनं चक्रुः
क्षीराब्धिं सुसमाहिताः” । १० नवज्जातायां ब्रह्मप्रकृति-
भूतायां देव्यां स्त्री “रौद्री विन्दोस्ततो नादाज्ज्येष्ठा
बीजादजायत । वामा, ताम्यः समुत्पन्ना रुद्रब्रह्मरमा-
धिपाः” शां० ति० । १२ परमेश्वरे पु० । “देशानः प्राणदः
प्राणो ज्येष्ठः अष्टः प्रजापतिः” शिष्युस० । १४ प्राणे
“प्राणो वा ज्येष्ठश्च अष्टश्च” छा० उ० । काशीस्थे
१५ गौरीभेदे स्त्री ज्येष्ठस्थानशब्दे विवृतिः ।

ज्येष्ठतात पु० तातस्य ज्येष्ठः राज० पूर्वनि० । पितरप्यजे
भ्रातरि (जेठा) । [राजनि०]

ज्येष्ठवला स्त्री ज्येष्ठं वलं यस्याः । सहदेव्यां लतायां
ज्येष्ठवर्णं पु० वर्णानां ज्येष्ठः राजद० पूर्वनि० कर्म० वा ।
ब्राह्मणे तस्य सर्ववर्णं अष्टत्वात् तथात्वं । २ अष्टे
वर्णे च । [स्थानशब्दे विवृतिः ।

ज्येष्ठवापी स्त्री काशीस्य ज्येष्ठस्थानस्य वापीभेदे ज्येष्ठ-
ज्येष्ठखन्यु स्त्री ज्येष्ठा मान्या श्वभूरिव संज्ञात्वात् पुं-
द्भावः । पत्न्याः ज्येष्ठभगिन्यां (वड्गाली) हेमच० ।

ज्येष्ठसामन् न० नित्यकर्म० । सामभेदे । तच्च साम
“मूर्ध्नि दिवो अरतिं पृथिव्या वैश्वानरस्य तज्ज्जातम-
ग्निम् । कविं सञ्चाजमतिथिं जनानामासञ्चः पातं
जनयन् देवाः” सामार्चि० । प्र० १ अ० २० ५ क० ।
इत्यस्यां गीयमानम् “वामदेव्यं हृहृतसाम ज्येष्ठसाम-
रथनरम् । तथा पुरुषसूक्तं च रुद्रसूक्तं ततः परम्” ।